

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

KUR BŪT TIRGUM?

19. jūnijā Preiļos atjaunoja bijušo tirgu Brīvības ielā 61. Uz Jāņu dienas tirgošanos Preiļu patērētāju biedrība (tirgus laukuma saimnieks) aicināja visus pārdot un pirkt gribētājus.

Pircējiem tika piedāvāti gan suvenīri, gan meistarū gatavotās mēbeles, gan ziedi, gan sunīši, trusiņi un sivēni, lētie Sicīlijas citroni, banāni un vēl daudz kas cits. Darbojās loterija, kurā kāda veca māmuļa no laukiem laimēja galveno balvu — velosipēdu.

tirgus placī. Sestdien peļņas nebija ne pienu un krējuma tirgotājiem, ne citu preču pārdevējiem.

To, kur būt tirgum, izlēma pilsētas deputāti. Laikā, kad stipri samazināta autobusu satiksme, dārgs benzīns, zema pirktspēja, augstas preču cenas veikalos, diezin vai bija prātīgi pārcelt tirgus vietu no pilsētas centra. Iebraucis pilsētā darīšanās, cilvēks vairs tirgu nepmeklē, jo staigāšanu ierobežo autobusu atiešanas laiks, pilsētnieki arī neziedos ne rīta cēlienu, ne pusdienlaiku promenādēm pa Brīvības ielu.

Sašutums gan pircējos, gan

Viss it kā būtu labi. Meijām, lauku puķēm rotāti kioski, smaidoši pārdevēji un plaša preču klāsts. Kā saka, varētu priecāties, ja nebūtu tik skumji. Izrādījās, ka šis tālais pilsētas nostūris, kur atrodas tirgus, nav tā iecienītākā vieta preiļiešiem un atbraucējiem. Pārdevēji gaidīja pircējus, bet diemžēl cerētais neattaisnojās.

Pavisam nedaudz cilvēku ziedoja savu laiku, lai aizstaigātu uz nomali. Preces palika neizpārdotas, gatavošanās un pārdot prieks bija noplacis. Un kā darvas piliens medus mucā tiem, kas atveda preces, bija augstā maksa par tirdzniecības vietu tirgū. Tirgus saimnieki noteica, ka par vienu kvadrātmētru tirdzniecības platības jāmaksā 180 LVR, bet tiem, kas piedāvāja lauksaimniecības preces, — 80 LVR. Kur te logika?

Ja laucinieki pārdod kannu pienu Preiļu tirgū, tad lielākā daļa no ieņemtās naudas jāatdod par to, ka tevi ielaida

pārdevējos brieda arī svētdien. Ierastajā tirgus laukumā bija novākti tirdzniecības galdi un soli, bet pārdot gribētājus kā lielākos ienaidniekus vajāja policija un tirgus direktore. Sak, ejiet tirgot tur, kur gribam mēs.

Neviļus rodas jautājums — kam tas izdevīgi? Atbilde katram lasītājam ir skaidra pašam. Tikai zaudētāji atkal esam mēs — svaiga lauku pienu un krējuma gribētāji, jauku, tikko grieztu ziedu, tīkamu apģērbu kārotāji, vispār

— lētāku un svaigāku preču pircēji. Kārtējo reizi daži cilvēki, kas ir pie varas, izlēma cilvēku «labā».

Bet 21. jūnija rīts nesa kaut ko negaidītu. Ne pircēji, ne pārdevēji nesteidzās Preiļu patērētāju biedrības un pilsētas valdes ieprogrammētajā virzienā.

Solidāra tirgotāju, pircēju un ziņkārīgo grupa šturmeņa pilsētas valdes ēku, lai izskaidrotos ar Brica kungu. Apmainoties asām domām, atnākušie piedāvāja savus variantus, runāja par solidām darbošanās metodēm tirgus konkurences apstākļos. Abas puses vienojās gan pieciest, gan jautājumu atrisināt pāris nedēļu laikā. Lauku sievas pienu pilsētniekiem pārdeva pie pilsētas valdes ēkas durvīm. Pārējie tirgotāji ieņēma vietas pie universālveikala sienas, nepārkāpjot aizliegto barjeru. Viss ritēja ierastajās slīdēs, bet jaunā tirgus vieta klusā vientulībā vēl joprojām gaida preču pārdevējus, pircēju drūzmu.

Atkal izvirzās otrs jautājums:

«Būt vai nebūt tirgum pilsētas centrā?»

Kaut arī pārdevēju skaits sarucis, tirgošanās notiek ierastajā vietā. Apmeklētāju netrūkst, kaut gan Preiļu patērētāju biedrības vairumtirdzniecības bāzes administrācija atgādina, ka tirgum jābūt (!) Brīvības ielā 61.

Ar administratīvām metodēm diezin vai iespējams šo tirgus problēmu atrisināt.

Varbūt savs vārds jāsaka arī mums — pircējiem, ne tikai patērētāju biedrībai un pilsētas valdei, kura, starp citu, dzīvo no mūsu — nodokļu maksātāju — līdzekļiem un kurai līdz ar to jādarbojas mūsu interesēs.

T.E.

Tirgus priekus un nedienas fotogrāfēja J. Silickis

P.S. Kad šis materiāls bija jau sagatavots publicēšanai, redakcija tirgus sakarā saņēma pilsētas un rajona iedzīvotāju vēstuli ar 379 parakstiem.

Vēstuli publicējam, bet tās oriģināls nodots pilsētas valdei izskatīšanai.

- 5. Saeimas deputātu saraksts
2. lappusē
- Izveidota politisko organizāciju padome
2. lappusē
- Kā kurināmo iegādājas siera rūpnīcas direktors V. Solovjovs
2. lappusē
- Īss vēsturisks apskats par Aglonu
3. lappusē
- Pasaules latviešu trīsvaigžņu spēlēs
3. lappusē

Tirgu pilsētas centrā un tikai pilsētas valdes pārziņā!

Mēs, Preiļu pilsētas un rajona iedzīvotāji, kuri iepērkas vai pārdod preces Preiļos, nepiekrītam tam, ka pilsētas tirgus tika pārcelts uz nomali Brīvības ielā un nodots patērētāju kooperācijas rīcībā.

Sobrīd valstij un visiem iedzīvotājiem ir grūts posms. Daudz bezdarbnieku, kuriem vienīgais iztikas avots ir preču sagāde un pārdošana tirgū. Savukārt citai pilsētas iedzīvotāju daļai tirgus ir tā vieta, kur pašreiz var visslētāk nopirkt pārtiku — pienu, olas, sviestu, dārzeņus. Zemnieks savu preču pārpalikumu ved uz tirgu, un arī tādejādi iegūst naudu ražošanas tālākai attīstīšanai.

Uzskatām, ka Preiļu pilsētas deputāti un valde ir rīkojusies nepareizi, nododot tirgu rajona tirdzniecības organizācijas rīcībā un to ierīkojot Brīvības ielas galā. Pilsētas iedzīvotājiem — pircējiem šī vieta nav izdevīga, lai ik rītu tur dotos pēc pienu produktiem. Bet ja nav pircēju, tā nav izdevīga arī tirgotājiem, kuri atved precis. Pie kam vēl ir noteiktas pārāk lielas tirgus nodevas. Īpaši tiem cilvēkiem, kuri uz tirgu atved nedaudz preču.

Rajona tirdzniecības organizācija nav ieinteresēta, lai zemnieki savus produktus pārdotu tirgū, jo piens te ir lētāks, tāpat biezpiens, olas un citi produkti. Nepatīk arī rūpniecības preču tirgotāji, jo arī šīs preces tirgū var nopirkt lētāk. Tāpēc mēs uzskatām, ka Preiļu pilsētas deputāti ir lēmuši aplam, balsojot par tirgus vietas pārcelšanu.

Mēs, Preiļu pilsētas un rajona iedzīvotāji pieprasām:

- lai tirgus joprojām atrastos pilsētas centrā;
- lai pilsētas tirgus būtu tikai pašvaldības pakļautībā un tirgus noteikumus, tāpat maksu, noteiktu valde, un šī maksa veicinātu tirgotāju pieplūdumu, nevis otrādi;
- lai tirgus laukums tiktu sakārtots un atbilstu minimālajām sanitārajām normām;
- lai pilsētas deputāti, pieņemot lēmumus, ņemtu vērā iedzīvotāju intereses.

IEROSINĀM
saņukt pilsētas iedzīvotāju sapulci, kurā izlemt jautājumu par tirgošanās vietu un kārtību tajā.

